

Pamati un galvenie argumenti

Savas apelācijas sūdzības pamatošanai apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirza piecus pamatus.

1. Pirmais pamats ir par pirmajā instancē izvirzīto argumentu sagrozīšanu, kā arī par aizlieguma lemt *ultra petita* pārkāpumu.
2. Otrais pamats ir par kļūdu Civildienesta noteikumu XIII pielikuma 26. panta 5. punkta interpretācijā.
3. Trešais pamats ir par kļūdu tiesību piemērošanā, interpretējot pensijas tiesību pārņemšanas jēdzienu atbilstoši Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 11. panta 2. punktam.
4. Ceturtais pamats ir par pienākuma norādīt pamatojumu neizpildi.
5. Piektais pamats ir par vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpumu.

Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2016. gada 2. marta spriedumu lietā F-60/15 Ruiz Molina/ITSB 2016. gada 12. maijā iesniedza José Luis Ruiz Molina

(Lieta T-233/16 P)

(2016/C 243/50)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: José Luis Ruiz Molina (San Juan de Alicante, Spānija) (pārstāvji – N. Lhoest un S. Michiels, advokāti)

Otrs lietas dalībnieks: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt Eiropas Savienības Civildienesta tiesas 2016. gada 2. marta spriedumu lietā F-60/15;
- piespriest atbildētājam apelācijas instancē atlīdzināt tiesāšanās izdevumus abās instancēs.

Pamati un galvenie argumenti

Savas apelācijas sūdzības pamatošanai apelācijas sūdzības iesniedzējs izvirza četrus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots Eiropas Savienības Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības 8. panta pirmās daļas pārkāpums.
 2. Ar otro pamatu tiek apgalvots 2011. gada 15. septembra sprieduma lietā F-102/09 *Bennett u.c./ITSB*, EU:F:2011:138, *res judicata* spēka pārkāpums.
 3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots Padomes 1999. gada 28. jūnija Direktīvas 1999/70/EK ar UNICE, CEEP un EAK noslēgto pamatnolīgumu par darbu uz noteiktu laiku (OV 1999, L 175, 43. lpp.), ar kuru ir īstenots Pamatnolīgums par darba līgumiem uz noteiktu laiku, ko 1999. gada 18. martā savā starpā noslēdza vispārējās starpprofesionālās organizācijas, kā arī starptautiskajās sociālajās tiesībās par darbvietu stabilitāti iedibinātu principu un standartu pārkāpums.
 4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvota pārsūdzētā sprieduma pamatojuma neesamība.
-